

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 31Csp/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1624201002
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Žigo
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2026:1624201002.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký, sudcom JUDr. Rastislavom Žigom, v právnej veci žalobcu: A. B. C., C., sídlom D., E. X, IČO: XX XXX XXX, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., sídlom Bratislava, Prievozska 2, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: F. F. G., narodená XX.XX.XXXX, bytom D. – B. H., o zaplatenie: 632,15 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca doručil súdu dňa 26.03.2024 žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 632,15Eur, úroku z omeškania vo výške 7% ročne zo sumy 624,23Eur od 04.11.2022 do zaplatenia. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023 medzi postupcom BNP E. E. I. C., so sídlom: D. J. X, XXX XX E., I., konajúca v Slovenskej republike prostredníctvom svojej organizačnej zložky D. E. E. I. C., pobočka zahraničnej banky, so sídlom: B. X, XXX XX D., IČO: XXXXXXXX a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku zo dňa 19.05.2021 zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňoval na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 OZ k 03.11.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu vo výške 661,15Eur, pričom pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 624,23Eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 0Eur, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 7,92Eur, z neuhradených poplatkov vo výške 0Eur a z neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 29Eur. Žalovaná po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nevykonala do dnešného dňa žiadne úhrady. Žalobca započítal úhrady žalovanej

vykonané po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru na istinu úveru. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 632,15Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 624,23Eur a z neuhradeného poistenia splátok vo výške 7,92Eur. Žalobca si okrem toho na základe vykonaných úhrad uplatňuje úrok po zosplatnení v nasledujúcej štruktúre: úrok z omeškania po zosplatnení vo výške: 7% ročne zo sumy 624,23 EUR od 04.11.2022 do zaplatenia a zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ďalej v žalobe žalobca uviedol svoje stanovisko k plynutiu premičacej doby a ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany.

2. Žalovanej bola žaloba spolu s výzvou na vyjadrenie doručovaná najskôr na adresu uvedenú v žalobe, pričom na danej adrese si zásielku neprevzala (doručenka na č.l. 55 spisu). Následne súd prešetril jej pobyt prostredníctvom Obvodného oddelenia Policajného zboru C. (na č.l. 58 spisu), ktoré súdu oznámilo, že na adrese uvedenej v žalobe žalovanú nepoznajú a nemá tam ani meno na zvončeku, či poštovej schránke, pričom jej evidovaný trvalý pobyt je D. – B. H.. Žalovaná si zásielku neprevzala ani na adrese evidovaného trvalého pobytu (na č.l. 62 spisu). Z uvedeného dôvodu súd postupoval podľa § 116 ods. 2 C.s.p. tak, že zverejnil oznámenie o podanej žalobe, pričom po uplynutí 15 dní od zverejnenia tohto oznámenia sa žaloba považuje za doručенú, aj keď sa adresát o tom nedozvedel.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 13.02.2026, na ktoré predvolal strany sporu. Žalobca svoju neúčasť na pojednávaní písomne ospravedlnil a žiadal konať v jeho neprítomnosti. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila bez ospravedlnenia. Súd preto podľa § 180 C.s.p. vec prejednal v neprítomnosti strán sporu.

4. Na pojednávaní súd konštatoval, že všetky listinné dôkazy, boli v priebehu konania doručené protistrane a neboli protistranou spochybnené, preto súd dokazovanie prečítaním alebo oboznámením ich časti nevykonával. Súd z predložených listinných dôkazov zistil nasledujúci skutkový a právny stav veci.

5. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o revolvingovom úvere spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzatvorenej medzi bankou – D. E. E. I. C., konajúcej prostredníctvom D. E. E. I. C., pobočky zahraničnej banky a žalovanou (ďalej len „Zmluva“) (na č.l. 46 spisu) súd zistil, že na žalobou uplatnený peňažný nárok sa vzťahuje najmä prvá časť tejto Zmluvy, v ktorej sa zmluvné strany dohodli na viazanom spotrebiteľskom úvere určenom financovania kúpy tovaru alebo poskytnutia služby v hodnote 898,90 Eur, pričom výška skutočne poskytnutého úveru mala byť 898,90 Eur, keďže časť kúpnej ceny vo výške 0 Eur bola zaplatená priamo predajcovi. Úver mal byť splácaný 36 mesačnými splátkami s poistením 26,29Eur (24,97Eur bez poistenia) vždy k 15 dňu v mesiaci so splatnosťou prvej mesačnej splátky dňa 15.06.2021 s konečnou splatnosťou dňa 15.05.2024.

6. Postupca D. E. E. I. C. výzvou zo dňa 01.08.2022 (na č.l. 62 spisu) vyzval žalovanú na uhradenie dlžnej čiastky 107,87Eur. Uviedol, že žalovaná klientka napriek opakovaným výzvam úver riadne a včas nespláca a upozornil ju na možnosť, že bude okamžite požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 03.11.2022 (na č.l. 54 spisu) banka oznámila žalovanej, že vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver nesplácala riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, spoločnosť D. E. E. I. C., pobočka zahraničnej banky vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy. Ku dňu 03.11.2022 sa stal jej záväzok splatný v celom rozsahu. Súčasne ju vyzvali, aby uhradila svoj dlh vo výške 661,15Eur pozostávajúci z úverovej istiny 624,23Eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 7,92Eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 29Eur.

7. Napokon žalobca predložil súdu zmluvu o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21.06.2023 (na č.l. 20 spisu) uzatvorenú medzi žalobcom a spoločnosťou A. B. C., C. ako kupujúcim spolu s jej prílohou identifikujúcou žalovanú pohľadávku.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 30.6.2024), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 30.6.2024), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.10.2024), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

16. Podľa § 1 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

18. Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže

banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi bankou D. E. E. I. C., so sídlom: D. J. X, XXX XX E., I., konajúca v Slovenskej republike prostredníctvom svojej organizačnej zložky D. E. E. I. C., pobočka zahraničnej banky, so sídlom: B. X, XXX XX D., IČO: XXXXXXXX (ďalej len banka) a žalovanou ako dlžníčkou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, zmluva o revolvingovom úvere spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzatvorenej medzi bankou, na základe ktorej banka poskytla žalovanej úver vo výške 898,90Eur. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ), keďže H., F. pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

24. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Vo všeobecnosti platí, že pod vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého je určitá osoba subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pre posúdenie, kto je v spore vecne legitímovaný je rozhodujúce výlučne právo hmotné. V prípade dvojstranných právnych vzťahov, v ktorých strany stoja navzájom v spore, sa rozlišuje vecná legitímácia aktívna (na strane žalobcu) alebo pasívna (na strane žalovaného). Z hľadiska vecnej legitímácie je teda podstatné, že ten, kto žaluje, je aj v skutočnosti podľa hmotného práva nositeľom oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitímácia), resp. ten, kto je žalovaný, je aj reálne nositeľom povinnosti, ktorá je predmetom konania. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

25. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore vyvodzoval zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023, uzavretej medzi bankou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom.

26. Postúpenie pohľadávky je upravené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V posudzovanej veci však predmetom postúpenia bola pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, takže na jej platné postúpenie museli byť splnené aj podmienky uvedené v § 17 ods. 1 ZoSÚ.

27. Žalobca tvrdil, že žalovaná i napriek opakovaným výzvam postupcu, ktorý ju v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňoval na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k 23.2.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Súd zdôrazňuje, že uvedené skutkové tvrdenia žalobcu sa týkajú

jednej z podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (splatnosti pohľadávky), žalobcu preto zaťažovalo dôkazné bremeno ohľadom preukázania týchto skutkových tvrdení, a to i napriek tomu, že žalovaná ich v konaní nepoprela (mutatis mutandis nižšie citovaný judikát R 6/2022). Súd preto skúmal naplnenie predpokladu uvedeného v § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, t.j. či postupovaná pohľadávka bola splatná v celom rozsahu. Spomínané ustanovenie totiž vyžaduje postúpenie pohľadávky buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

28. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, akým je aj ten v prejednávanej veci, zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaviedol pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh (k tomu porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2024 sp. zn. 5Cdo/2/2023).

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky v ďalšom uznesení z 26.6.2024 sp. zn. 5Cdo/197/2022 uviedol, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej lehoty, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru.

30. K právnym názorom uvedeným vo vyššie spomenutých rozhodnutiach sa Najvyšší súd prihlásil aj vo svojom neskoršom uznesení zo dňa 25.9.2024 sp. zn. 6Cdo/15/2023.

31. Súd v tejto súvislosti napokon poukazuje na judikát R 34/2025, ktorého prvá právna veta znie: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

32. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný sa so splácaním úveru dostal do omeškania. Banka v liste zo dňa 01.08.2022 označenom ako výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru, adresovanom žalovanej, uviedla, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam doteraz neuhradila záväzky plynúce z predmetnej zmluvy o úvere a že k uvedenému dňu eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 107,87Eur. Zároveň žalovanú vyzvala na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle zmluvy o úvere. V opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Z uvedeného je zrejmé, že banka v spomínanom liste žalovanej iba oznámila dlžnú sumu a upozornila ho na možnosť zosplatnenia úveru, neuviedla však konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatniť úver, teda ktorú splátku považuje v tomto smere za rozhodnú. Bez uvedenia splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ mienil dlh zosplatniť v upozornení podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nie je predmetné upozornenie ako právny úkon dostatočne určité, a preto je absolútne neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Banka v ďalšom liste zo dňa 03.11.2022, označenom ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, predžalobná výzva konštatoval, že žalovaná do uvedeného dňa napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila dlžnú pohľadávku z predmetnej zmluvy o úvere. Z uvedeného dôvodu žalovanej oznámil, že dňom 03.11.2022 vyhlásil predčasnú splatnosť jeho úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 611,15 Eur. Zároveň ju vyzval na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy. Ani v tomto zosplatnení teda nešpecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnila úver, z ktorého dôvodu je treba aj tento jej právny úkon považovať za neurčitý a teda absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

33. Vzhľadom na to, že k platnému zosplateniu predmetného úveru nedošlo a termín konečnej splatnosti úveru mal podľa zmluvy nastať až 15.05.2024 (momentom splatnosti poslednej 36 mesačnej splátky), súd dospel k záveru, že postúpenie predmetnej pohľadávky voči žalovanej z banky D. E. E. I. C. na žalobcu, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023, bolo absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to pre rozpor s § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ.

34. Keďže veriteľom pohľadávky v čase jej postúpenia bola banka, na platné postúpenie pohľadávky na žalobcu bolo taktiež nevyhnutné splnenie zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky vyplývajúcich z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd v tejto spojitosti poukazuje na judikát R 60/2018, z ktorého právnej vety vyplýva, že postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. V odôvodnení tohto rozhodnutia dovolací súd zdôraznil, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

35. Súd na tomto mieste poukazuje taktiež na právnu vetu judikátu R 6/2022, v ktorej sa uvádza: „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“ Krajský súd v Bratislave v rozsudku z 29.11.2022 sp. zn. 3Co/84/2021 vychádzajúc z uvedenej právnej vety skonštatoval, že postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný nielen tvrdiť, ale i preukázať, že pred postúpením bola predmetná pohľadávka splatná, že banka dlžníka písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient i napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 kalendárnych dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie postupníka, a to i v prípade, keď sa spotrebiteľ svojich práv v konaní výslovne nedovoľáva, nakoľko v takom prípade sa ustanovenie § 151 ods. 1 C.s.p. o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení neuplatní. Samotná pasivita žalovanej strany v tomto smere preto nemôže viesť k aplikácii ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 C.s.p. a zakladať povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (k tomu aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 246/2019).

36. Zo zreteľom na uvedené, súd skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky ustanovené § 92 ods. 8 zákona o bankách. V zmysle uvedeného ustanovenia môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená, ak je (1) splatná, a to (2) až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne ak je splnené (3) následné omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

37. Žalobkyňa v konaní len všeobecne (bez akejkoľvek bližšej konkretizácie) tvrdila, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Súd však už vyššie skonštatoval, že predmetná pohľadávka v čase postúpenia nebola splatná. Je teda zrejmé, že v danom prípade nebola splnená hneď prvá zákonná podmienka pre postúpenie pohľadávky. Aj keby bola pohľadávka z úveru už splatná, žalobkyňa v konaní ničím nepreukázala, že pred 21.06.2023, kedy malo podľa nej dôjsť k postúpeniu pohľadávky, písomne vyzvala žalovanú na jej úhradu.

38. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.7.2025 sp. zn. 1VCdo/4/2025, ktorý bol zverejnený ako judikát R 38/2025 a ktorého právna veta znie: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný.“ V odôvodnení rozhodnutia veľký senát okrem iného uviedol, že takýto výklad je podľa neho súladný s princípom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských veciach (ktorý vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán) a tiež zodpovedá základnému výkladovému pravidlu zakotvenému v spotrebiteľskom práve v § 54 Občianskeho zákonníka. Možno k nemu dospieť tak gramatickým (jazykovým) ako aj systematickým výkladom ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a tiež so zreteľom na zmysel právnej normy. Predmetné ustanovenie poskytuje ochranu klientom banky (a teda aj spotrebiteľom). Jeho cieľom a účelom je umožniť klientovi, aby po

upozornení na právo veriteľa postúpiť pohľadávku na iný, hoci aj nebankový subjekt (nepodliehajúci dozoru NBS, čo nemusí byť v záujme spotrebiteľa), mal možnosť tomuto postupu účinne zabrániť tým, že vo výzve vyčíslenú výšku pohľadávky dodatočne uhradí (viď úmysel zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu o bankách). Ešte predtým ako sa banka rozhodne vzniknutú pohľadávku postúpiť, musí nevyhnutne v prvom rade realizovať kroky predpokladané v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda musí predovšetkým platne zosplatiť svoju pohľadávku a až následne môže realizovať kroky k jej postúpeniu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Prvým zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky je teda existencia splatnej pohľadávky alebo jej časti, čo tiež predpokladá výzvu „meškajúcemu“ spotrebiteľovi, avšak povahou a účelom odlišnú, než akú má na mysli ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje za akých podmienok môže banka žiadať o zaplatenie celej pohľadávky; ide o kumulatívne podmienky, a to nesplácanie úveru po dobu troch mesiacov a upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Naproti tomu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má postavenie *lex specialis* k § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže sprísňuje všeobecné podmienky ustanovené v Občianskom zákonníku požadované pre platnosť postúpenia pohľadávky. Zákonodarca prostredníctvom stanovenia prísnejších podmienok pre postúpenie pohľadávky chráni klienta pred tým, aby ním poskytnuté informácie týkajúce sa jeho osoby a pomerov neboli postupované bez žiadnych zákonných obmedzení a preto pred samotným postúpením stanovil povinnosť banky spotrebiteľa/dlžníka o tomto zámere informovať. Ak by zákonodarca zamýšľal spojenie povinností banky do jedného právneho úkonu, tak by to explicitne uviedol v zákone alebo by jednotlivé ustanovenia prepojil odkazom.

39. Vychádzajúc zo záverov vyplývajúcich z citovaného judikátu R 38/2025 je zjavné, že v okolnostiach prejednávanej veci za písomnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“, vyhotovenú D. E. E. I. C. dňa 03.11.2022.

40. Keďže pohľadávka z predmetného úveru nebola v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok splatná a žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomnej výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, možno konštatovať, že v danom prípade neboli splnené všetky zákonné podmienky vyplývajúce z uvedeného ustanovenia pre postúpenie žalovanej pohľadávky na žalobkyňu, čo predstavuje ďalší dôvod neplatnosti tohto postúpenia v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

41. Vzhľadom na neplatnosť postúpenia predmetnej pohľadávky nie je daná ani aktívna vecná legitímácia žalobkyne v tejto veci. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

42. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalovaná bola v konaní v celom rozsahu úspešná, keďže bola žaloba zamietnutá, preto jej súd priznal plnú náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).